

§ 12. Wszelkie dokumenty obrotu pieniężnego, dokumenty obrotu materiałami i towarami, jak również dokumenty o charakterze rozliczeniowym i kredytowym, stanowiące podstawę do otrzymania lub wydania środków pieniężnych, materiałów albo towarów, podpisują łącznie kierownik jednostki budżetowej lub osoba przez niego do tego upoważniona i główny księgowy lub osoba przez niego do tego upoważniona.

§ 13. Główny księgowy obowiązany jest odmówić podpisania i wykonania zleceń, dotyczących operacji sprzecznych z obowiązującymi przepisami oraz z zasadami prawidłowej i oszczędnej gospodarki, jak na przykład:

- 1) bezprawnego wydania materiałów, urządzeń lub innych środków, objętych inwentarzem,
- 2) dodatkowych wypłat pracownikom za prace, wchodzące w zakres ich zwykłych obowiązków służbowych, a nie przewidzianych w obowiązujących przepisach,
- 3) wydatkowania środków pieniężnych, powodującego przekroczenie etatów, stawek i funduszu płac,
- 4) wydatkowania środków pieniężnych na cele, nie przewidziane w budżecie bądź przekraczające kredyty budżetowe lub preliminarz pozabudżetowych środków specjalnych,
- 5) niewłaściwego z punktu widzenia klasyfikacji budżetowej kwalifikowania wydatków,
- 6) kwalifikowania dochodów budżetowych na pozabudżetowe środki specjalne,
- 7) bezprawnego zaliczenia dochodu budżetowego jako zwrot wydatku (wznowienie kredytu),
- 8) użycia środków inwestycyjnych niezgodnie z tytułem inwestycyjnym pod względem rzeczowym lub finansowym.

§ 14. W przypadku otrzymania polecenia sprzecznego z obowiązującymi przepisami lub zasadami prawidłowej i oszczędnej gospodarki główny księgowy obowiązany jest zwrócić na to uwagę na piśmie kierownikowi jednostki budżetowej, który wydał polecenie. W razie pisemnego potwierdzenia przez kierownika wydanego uprzednio polecenia, główny księgowy wykonuje je i równocześnie zawiadamia o tym kierownika jednostki nadrzędnej oraz właściwe organa kontroli i rewizji finansowej. Główny księgowy, który nie zawiadomi kierownika jednostki nadrzędnej oraz organów kontrolno-rewizyjnych o bezprawnym zarządzeniu kierownika jednostki budżetowej, ponosi odpowiedzialność za wykonanie zarządzenia na równi z kierownikiem jednostki budżetowej, który wydał zarządzenie.

§ 15. Kierownik jednostki nadrzędnej po otrzymaniu od głównego księgowego zawiadomienia, o którym mowa w § 14, obowiązany jest w ciągu dni 14 rozpatrzyć to zawiadomienie i przedsięwziąć odpowiednie środki zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zawiadomić głównego księgowego o decyzji. Kierownik jednostki nadrzędnej, który nie poczynił odpowiednich kroków w przypadku otrzymania zawiadomienia o bezprawnym zarządzeniu kierownika jednostki podporządkowanej, ponosi odpowiedzialność na równi z tym kierownikiem.

IV. Przepisy końcowe.

§ 16. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz wszystkim ministrom i kierownikom urzędów centralnych.

§ 17. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

235

UCHWAŁA Nr 113 RADY MINISTRÓW

z dnia 21 lutego 1951 r.

w sprawie praw i obowiązków głównych (starszych) księgowych przedsiębiorstw budżetowych.

Na podstawie art. 18 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 439) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. W przedsiębiorstwach budżetowych wydziela się komórki organizacyjne rachunkowości, na czele których stoją główni (starsi) księgowi.

§ 2. Przepisy uchwały Nr 112 Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1951 r. w sprawie praw i obowiązków głównych (starszych) księgowych jednostek budżetowych (Monitor Polski Nr A-18, poz. 234) rozciąga się na głównych (starszych) księgowych przedsiębiorstw budżetowych.

§ 3. Uchwała Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1950 r. w sprawie praw i obowiązków głównych (starszych) księgowych przedsiębiorstw i zakładów uspołecznionych (Monitor Polski Nr A-26, poz. 280) traci moc obowiązującą w stosunku do głównych (starszych) księgowych przedsiębiorstw budżetowych.

§ 4. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz wszystkim ministrom i kierownikom urzędów centralnych.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

236

UCHWAŁA Nr 111 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 21 lutego 1951 r.

o roli, zadaniach i uprawnieniach majstra w uspołecznionych przemysłowych zakładach pracy.

Związana z walką o plan 6-letni potrzeba wzmocnienia jednoosobowego kierownictwa oraz usprawnienia organizacji procesów produkcyjnych w zakładach pracy wymaga podniesienia roli i znaczenia majstra w zarządzaniu produkcją. Majster powinien stać się w każdym

zakładzie pracy pełnoprawnym kierownikiem podstawowego ogniwa produkcyjnego, odpowiedzialnym w pełni za wykonanie w swoim zakresie zadań planu.

W związku z powyższym dla wzmocnienia roli i autorytetu majstra Prezydium Rządu uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Majstrem może być mianowany technik lub wysokokwalifikowany robotnik, który zdobył potrzebne kwalifikacje w drodze dłuższej praktyki w danym zawodzie.

2. Posiadanie wymaganych kwalifikacji powinno być sprawdzone w drodze egzaminu, złożonego przed komisją egzaminacyjną, powołaną przez dyrektora zakładu pracy. W uzasadnionych przypadkach złożenie egzaminu może być odroczone na okres nie dłuższy niż sześć miesięcy licząc od dnia otrzymania nominacji na majstra.

3. W przypadkach gdy zakład pracy zatrudnia poniżej 300 robotników, komisję egzaminacyjną powołuje dyrektor jednostki organizacyjnej nadrzędnej nad zakładem pracy. Ze zdania egzaminu z wynikiem pomyślnym kandydat na majstra otrzyma świadectwo, podpisane przez członków komisji egzaminacyjnej.

§ 2. Pracownik, odpowiadający warunkom określonym w § 1, powoływany jest na stanowisko majstra w drodze nominacji przez dyrektora zakładu pracy na wniosek kierownika wydziału (oddziału) produkcyjnego, jeśli struktura zakładu pracy przewiduje podział zakładu pracy na wydziały lub oddziały.

§ 3. Majster podlega w zakresie swych czynności bezpośrednio albo:

- 1) kierownikowi oddziału (starszemu majstrowi) albo
- 2) kierownikowi wydziału, gdy wydział nie dzieli się na oddziały, lub
- 3) dyrektorowi (kierownikowi) zakładu pracy, gdy zakład pracy nie dzieli się na oddziały lub wydziały.

§ 4. Majster jest bezpośrednim kierownikiem grupy pracowników, zatrudnionych na powierzonym mu wyrażnie określonym odcinku, obejmującym zespół urządzeń technicznych. W tym charakterze majster jest obowiązany:

- 1) rozdzielać pracę między robotników stosownie do potrzeb produkcji i kwalifikacji każdego robotnika,
- 2) pilnować regularnego i właściwego zaopatrzenia wszystkich stanowisk roboczych w niezbędne narzędzia, surowce i inne materiały pomocnicze,
- 3) przestrzegać przepisów o prawidłowej obsłudze urządzeń i dbać o wysoką jakość produkcji i ściśle stosowanie przepisanych procesów technologicznych,
- 4) doglądać miejsc pracy i instruować podległych mu brygadzystów i robotników w zakresie obowiązków wymienionych w pkt 3 i okazywać szczególnie młodym lub nowo wstępującym robotnikom radę i pomoc w wykonywaniu powierzonych im zadań,
- 5) kontrolować wykonanie dziennych lub zmianowych planów produkcyjnych, obowiązujących pracowników zatrudnionych w zespole urządzeń bezpośrednio podległym majstrowi, i jakość produkcji,
- 6) dbać o przekazanie stanowisk pracy, urządzeń, maszyn i aparatów następnym zmianie w stanie umożli-

wiającym natychmiastowe przystąpienie do produkcyjnej pracy,

- 7) opiniować wnioski o przeszerogowanie robotników do wyższej kategorii i dbać o przeszerogowanie robotników wyróżniających się w pracy,
- 8) brać czynny udział w organizowaniu współzawodnictwa pracy i racjonalizacji oraz okazywać pomoc poczynaniom załogi lub poszczególnych pracowników w tym zakresie, jak również brać czynny udział w przygotowaniu porad produkcyjnych,
- 9) dbać o zachowanie socjalistycznej dyscypliny pracy, bezpieczeństwo i higienę pracy, o kulturę miejsca pracy oraz pouczać robotników w tym zakresie.

§ 5. Przełożony majstra, wymieniony w § 3 niniejszej uchwały, wyznacza mu w stosownym terminie dokładnie określone zadanie produkcyjne tak co do ilości jak i jakości, odnoszące się do powierzonego majstrowi odcinka pracy.

§ 6. Wszelkie zarządzenia zwierzchników majstra, dotyczące odcinka pracy podległego majstrowi, powinny być przekazywane do wykonania za pośrednictwem majstra.

§ 7. Majstrowi przysługuje prawo przedstawiania swym bezpośrednim przełożonym wniosków o udzielenie pracownikom nagród za szczególne osiągnięcia w pracy (w ramach środków pieniężnych, którymi na ten cel dysponuje dyrektor zakładu pracy), a także przedstawiania wniosków o ukaranie winnych naruszenia regulaminów pracy.

§ 8. 1. Pracownik, powołany zgodnie z niniejszą uchwałą na stanowisko majstra, powinien otrzymać wynagrodzenie podstawowe, zależne od:

- 1) rodzaju produkcji i wymaganych kwalifikacji,
- 2) wielkości zespołu robotników, podległych bezpośrednio majstrowi.

2. Łączne wynagrodzenie majstra, składające się z płacy podstawowej, dodatku funkcyjnego oraz z ruchomej części płacy (premi), nie powinno w zasadzie być niższe od przeciętnego dla danego typu robót zarobku najwyższej kwalifikowanych robotników przezeń kierowanych.

§ 9. Szczegółowe przepisy w celu wykonania niniejszej uchwały wyda Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych.

§ 10. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i wszystkim ministrom nadzorującym zakłady przemysłowe.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

237

ZARZĄDZENIE Nr 40 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 22 lutego 1951 r.

w sprawie tymczasowej tabeli stanowisk oraz dodatków funkcyjnych i służbowych dla pracowników w dziale Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Na podstawie § 4 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie ustalenia stanowisk służbowych i zaszeregowania do grup uposażenia pracowników państwowych, podlegających ustawie o państwowej służbie cywilnej, oraz pracowników samorządowych (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 92) i § 18 rozpo-

ządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dodatków funkcyjnych i służbowych dla pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 94 i Nr 53, poz. 406) zarządza się, co następuje: